

6.8.12

עומדים כולנו משפחה ידידים חברים לחלוק לאליעזר כבוד אחרון
המאבק השקט והנחוש במחלה חוך רצון לנצח, לא עמדו לו ואנו נפרדים ממנו.
כמו רבים מבני דורו עשה דרך ארוכה ומלאת נפתולים.

אליעזר נולד ברוסיה - אוקראינה ב-1917 עלה ארצה ב-1928 עם אבא ואחותו הצעירה, האחים הגדולים עלו
ארצה לפניו, ושתי אחיותיו הנשואות נשארו מאחור ועד היום לא הצליח לאתרו.
אליעזר למד בבית ספר חקלאי - בן שמן, מקום שעיצב את תפיסתו הציונית והחקלאית, את ערך העבודה ומוסר
העבודה. שם הכיר את יהודית זוגתו.
ההכשרה שלהם התגייסה לעבודה בנמל בזמן שביתת הערבים בין 1936-38 ושם התגבשה קב' פל-ים וקיבוץ
שדות-ים, אליעזר הפעיל והגמרץ בעל כושר אלתור והמצאה מצא עצמו בריכוז הפלחה והשלחן ובאמצעים דלים
מצאו שיטת השקאה מיוחדת לזמנים של פעם.

אליעזר היה גובר ומרכז משק בשדות-ים, בפילוג 1951 עברו הוא ומשפחתו למעין-צבי כאן המשיך
בתפקיד גובר וריכוז משק.

1963 יצא לפעילות בתנועה, ריכוז ועדת המשק של האיחוד ונציג במוסדות השונים, כמו-כן ריכוז מכסות
ליצור חקלאי, אליעזר קשר עצמו גם בתחום הביטחון והיה למרכז ו. הביטחון בסוגי ההתיישבות,
כמו כן נתן ידו בתחום השיכון, ובתקופה זו הצליח להניע תוכניות רב שנתיות לשיכון ומניגון. נבנה
קשר בין הישובים לכוחות הביטחון, הדבר בא לכיטוי שישובים בכל אזורי העימות מסוגלים לעמוד
בדרישות עצמם כאשר זרועות הביטחון ערים למתרחש.

אליעזר זכה על פועלו זה בהוקרה מאלוף רחבעם זאבי, הרמטכ"ל ושר הביטחון וקיבל "אות יום הכיפור"

בשנת 1990 חזר אליעזר שבע השנים ופעלים למען הכלל, למעין צבי. מי זוכר את הבית הקטן ובו מכונת
השכפול הגדולה עליה ממונה אליעזר, כל דף להפצה עבר בידיו, והיה נגיש בכל לכל צורך.
אליעזר שקשר אמיץ לו עם אדמה וצומח נכס חלק קטן בין חדר האוכל לגינת ביתו וכדי להעביר לדורות הבאים
מהו? כיצד עיבדו את האדמה, פאר את המקום בשפע מכונות חקלאיים של פעם, מי מאמין שכך עבדו אז,
שמר על אוצרות אלה, צבע, תיקון, טיפח, למען יראו וידעו משהו על חיי הראשונים
נטע עצים, שתל קטוסים, קבע ספסל, סימן שבילים, כדי להגיע לכל פינה ובמרכז היופי הזה עומדת בריכת דגים
יפיפייה ובה שטים בנחת דגי זהב, כמה טיפול, תשומת לב זכה המקום - והתמורה, צהלת ילדים, שמחת הורים
בקעה משם מדי יום, כמעט כמו לבוא לגן עדן קטן. קשה ולא יאומן מה אדם בעשר אצבעותיו ורצון כביר יכול
לעשות למען הכלל.

אין מתחרה להכנסת אורחים של אליעזר וזוגתו שתחיה יהודית, כל המי ומי מצאו בביתם לב חם, יחס אוהד
ותמיד כמובן! משהו לשותות, גולת הכותרת "מיץ רימונים" מעשה ידיו של אליעזר ולתפארת מדינת ישראל -
ומתי שותים מיץ זה? מגיעים חגי תשרי וכולם מחכים - פותחים שולחן, מתחת לגפן המשתרגת יושבים

קבוצות קבוצות מדי יום בחול המועד סוכות, נהנים מחברותא, סיפורים וכיכוד כיד המלך – מסורת של עשרות שנים.

קצרה היריעה מלספר באדם – אליעזר איש משפחה למופת, טפוח הבנים והכלות, הנכדים זו גולת הכותרת!

אליעזר איש המשפחה, איש החברה, איש האדמה, איש הקיבוץ.

נבקר בגן הקטן נגע ונחוש את פועלו של האיש המיוחד הזה שגם נתן ידו לטיפוח ושמור בית העלמין הזה.

"כבר נאמר אדם אינו הולך ונעלם כל עוד אנו זוכרים אותו".

אותך אליעזר יזכרו כל העומדים פה ואלו שלא הגיעו ולצערם.

להפרד ממך לא נוכל, נשאיר אותך פה אבל תמשיך להלך בינינו כפי שהיתה בכל נקודות הציון במעין צבי

ובשביל כל אדם וחבר בשעת שמחה וצער.

יהי זכרך ברוך

מינה שקד